

Het cabaret heeft er een nieuwe, vrouwelijke ster bij: Lisa Ostermann

Cabaret

In haar tweede programma bevestigt Lisa Ostermann hoe machtig veel talent ze heeft, voor grappen, verhalen en liedjes.

Door onze redacteur Ron Rijghard

Lisa Ostermann is een stem om rekening mee te houden. Met die intens bevredigende gedachte wandel je na haar daverende tweede programma *Makkelijk in de omgang* naar buiten. Ostermann kondigde zich in 2020 aan als talent toen ze het Leids Cabaret Festival won en debuteerde in 2022 groots met overrompelende 'Met z'n allen'. Dat was bepaald geen toevalstreffer, laat ze nu zien.

De 32-jarige Ostermann acteert in een volstrekt eigen stijl. Ze is zelfbewust en brutaal, maar geen cabaretier die, zoals Daniël Arends dat formuleert, „ bezig is een 10 voor stand-upcomedy te halen”. Meest in het oog lopend is hoe ze met een vrolijk makende energie en zonder een moment van rust haar teksten en liedjes de zaal in pompt.

Hoewel ze allermint laat blijken haar leven op orde te hebben, en in alles een vat vol twijfels is, speelt ze met een overweldigende vanzelfsprekendheid. Uit hoe ze spreekt, zingt, beweegt en omgaat met het publiek spat een volkomen gemak.

Omgaan met seks

Net als haar debuut is *Makkelijk in de omgang* uiterst grappig, deels op een terloopse manier. Ze vertelt haar verhalen en anekdotes over enge, oude vrouwen, leren omgaan met seks, de levenshouding van haar oma en haar jonge zelf op een toon alsof je het echt moet weten, maar zonder altijd zichtbaar op een clou af te stevenen.

Na een onstuimige, rake opening komen de grappen steeds meer als verrassende terzijdes of in een spitse, originele vergelijking, als het ware in de voering van het eigenlijke verhaal. Zoals wanneer ze vertelt hoe ze als jong sukkelig meisje de trap opliep in het huis van imponerend coole klasgenootjes: „Ik voelde bij elke tree: dit is de sociale ladder.”

De leidende gedachtes van het programma zijn al even onnadrukkelijk ingestoken. Ostermann zoekt zachtheid en lichtheid in het leven en verdeelt mensen, middels een geestige metafoor, in mensen die zich wel of juist niet iets van de mening van anderen aantrekken. Daar kun je alle kanten mee op en dat doet ze ook, maar ze springt te veel zorgeloos van de hak op de tak om er steeds een punt van te maken. Midden in een zin kan ze zichzelf onderbreken en zeggen: „Ik moet even rappen.”

De liedjes zijn een ander krachtig talent van haar. Afwisselend pratend, zingzeggend en voluit zingend toont ze haar enorme bereik, waarin ze soepel van warm laag naar parelend hoog schakelt. Ze neemt er de tijd voor, maar die tijd zijn ze stuk voor stuk waard.

Hoogtepunt is de slim opgebouwde rap, een parodie op de zelffeliciteit in het genre, maar dan vanuit het perspectief van een gestresste millennial. Mooi is hoe ze het nummer traag inzet, en dan het tempo almaar opvoert. De vorm spiegelt de inhoud, in een verhaal waarin ze stoer haar succes bezingt, en dus de telefoon niet opneemt, maar daarbij een steeds wanhopiger en eenzamere indruk maakt, alsof ze rechtstreeks afstevent op een burn-out. Met als hilarisch onderdeel het refrein waarin ze zich door het publiek in stijl laat toejuichen, met een bewonderend: „Lisa! Fucking! Ostermann!” Ik scandeerde hartstochtelijk mee, uit volle overtuiging.

Cabaret

Lisa Ostermann: Makkelijk in de omgang . Gezien: 30/1, Kleine Komedie, Amsterdam. Tournee t/m 30/5. Info: lisaostermann.nl

